

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Det var såmænd blot et meget kort spørgsmål til fru Anne Grete Holmsgaard, som jo har sagt mange rigtige ting fra talerstolen. Jeg vil gerne erkende, at fru Anne Grete Holmsgaard har sagt fornuftige ting; der har også været ting, som ikke har været så fornuftige.

Men mit klare spørgsmål er: Hvad har SF gjort som forening og som organisation for at fremme de her tiltag, som man nu fremsætter beslutningsforslag om? Hvad har man gjort for at sikre, at der i SF's lokalforeninger rundt omkring kommer kvinder i toppen? Hvad har man gjort dér fra centralt hold? For det går jeg selvfølgelig ud fra at man har lavet en prioritering af i SF for at efterfølge ens egen politik, som man fremsætter her på Christiansborg.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det er faktisk meget enkelt at svare på: alt, alt for lidt. Det stod der også i den pressemeddelelse, der fulgte med, da jeg sendte det her beslutningsforslag ud. SF har ligget på den lade side, ligesom mange andre politiske partier har ligget på den lade side. Jeg synes simpelt hen, det er skammeligt, at vi har gjort det.

Men det ville jo være helt tåbeligt så at grave sig ned i et sort hul og sige: Uh, vi skammer os forfærdelig meget over, at vi ikke har gjort noget, frem for at buse på og sige, at nu må der altså simpelt hen ske noget. Og det må der også i SF. Det er jeg da fuldstændig enig med hr. Troels Lund Poulsen i.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 123:

Forslag til folketingsbeslutning om konsekvent anvendelse af muligheden for at indføre positiv særbehandling af kvinder og mænd, hvor den kønsmæssige fordeling er skæv m.v. Af Bodil Kornbek (KRF) m.fl. (Fremsat 25/3 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for ligestilling (Henriette Kjær):

Det står ikke særlig godt til med ligestilling i staten. Sådan begrundes forslagsstillerne deres opfordring til mig. Derfor forventer de, at jeg fremover kræver, at alle stillinger i staten besættes gennem positiv særbehandling. Derudover skriver forslagsstillerne, at jeg skal bede om begrundelser fra mine ministerkolleger, når et udvalg har en skæv kønssammensætning. Som det tredje og sidste element skal jeg hvert år give en redegørelse til Folketinget om brugen af positiv særbehandling.

Kl. 13.20

Jeg må sige, at jeg finder forslaget mildest talt besynderligt. Ikke fordi der ikke er brug for et aktivt ligestillingsarbejde i staten, det er der bestemt, og der er i høj grad brug for opmærksomhed på kønssammensætning i råd og nævn og udvalg. Nej, det er besynderligt, fordi mulighederne allerede eksisterer og bliver benyttet.

Lad mig tage de enkelte dele af forslaget hver for sig.

For det første giver både ligebehandlings- og ligestillingsloven mulighed for at sætte særlige initiativer i gang, der giver det ene køn en eller anden form for fortrinsstilling. Det er klart, at det kun må ske, hvis formålet er at fremme ligestilling og give kvinder og mænd reelt lige muligheder. Men forslagsstillerne mener kun, at jeg skal bruge bemyndigelsen fra ligebehandlingsloven og kun for ansatte i staten. Til gengæld skal det så ske tvangsmæssigt.

For det andet er jeg helt overbevist om, at hverken kvinder eller mænd ønsker at blive valgt ene og alene på grund af deres køn. Når man søger job, vil man vælges på kvalifikationer og ikke, fordi man skal opfylde en bestemt kvote. Så derfor er jeg uenig med forslagsstillerne, når de mener, der skal stilles krav om